

LABORATÓRNA DIAGNOSTIKA

Slovenská spoločnosť klinickej biochémie

Slovak Society of Clinical Biochemistry

Recenzovaný časopis pre pracovníkov diagnostických laboratórií

Číslo 1/2021

Ročník XXVI.

Vydáva Slovenská spoločnosť klinickej biochémie pri SLS
Evidenčné číslo periodickej tlače EV 5929/20
ISSN 1335-2644

LABORATÓRNA DIAGNOSTIKA

Slovak Society of Clinical Biochemistry
Časopis pre pracovníkov diagnostických laboratórií

Číslo 1/2021

Ročník XXVI.

PREDSEDA REDAKČNEJ RADY

Hedviga Pivovarníková

ODBORNÝ REDAKTOR

Oliver Rácz

REDAKČNÁ RADA

Ján Balla
Pavel Blažíček
Beáta Bolerázská
Dušan Dobrota
Eva Ďurovcová
Michal Farkaš
Vladimír Heriban
Beáta Hubková
Mária Kačániová
Katarína Lepejová
Daniel Magula
Angela Molčányiová
Jana Netriová
Katarína Šebeková
Ladislav Turecký

OBSAH

ÚVODNÍK: AKTIVITY SSKB POČAS PANDÉMIE KORONAVÍRUSU

NA PRELOME ROKOV 2020–2021	5
IN MEMORIAM	
PRIMÁR MUDr. FRANTIŠEK DVOŘÁK.....	8
ŠVECOVÁ M., ABRAHAMOVSKÁ, M., VEČURKOVSKÁ, I., MAREKOVÁ, M.: COVID-19 A SARS-CoV-2:	
PÔVOD, ŠTRUKTÚRA A MUTÁCIE KORONAVÍRUSOV	10
ABRAHAMOVSKÁ, M., ŠVECOVÁ M., VEČURKOVSKÁ, I., RABAJDOVÁ, M.: COVID-19 –	
VYUŽITIE METÓD qRT-PCR PRI DETEKCIÍ SARS-CoV-2.....	19
VEČURKOVSKÁ, I., ŠVECOVÁ M., ABRAHAMOVSKÁ, M., STUPÁK M.: COVID-19 –	
DIAGNOSTICKÉ VYUŽITIE ANTIGÉNOVÝCH TESTOV	28
MAGULA, D., VAVERKOVÁ, G., VINKLEROVÁ, S.: VÝVOJ PREVALENCE REAKTÍVNYCH PROTILÁTOK	
TYPU IgM/IgG VOČI NUKLEOKAPSIDOVÉMU ANTIGÉNU VÍRUSU SARS-CoV-2	
V SÉRACH PACIENTOV ŠPECIALIZOVANEJ NEMOCNICE SV. SVORADA ZOBOR	
S VYBRANÝMI SKUPINAMI DIAGNÓZ V OBDOBÍ MÁJ 2020–FEBRUÁR 2021	35
ĎURFINOVÁ, M., DOBIŠOVÁ, A., KOUTUN, J., YAGHI, A., TURECKÝ, L., KURAČKA, Ľ.:	
VZŤAH VYBRANÝCH PARAMETROV OXIDAČNÉHO STRESU K MORTALITE PACIENTOV	
S RÔZNYM STUPŇOM SYSTÉMOVEJ ZÁPALOVEJ REAKCIE ORGANIZMU	43
KOŇARIKOVÁ, K., JANUBOVÁ, M., MUCHOVÁ, J., ĎURAČKOVÁ, Z., ŽITŇANOVÁ, I.: VITAMÍN D	
V ÚLOHE REPARÁCIE DNA SENESCENTNÝCH BUNIEK POŠKODENÝCH PEROXIDOM VODÍKA	48
LAUBERTOVÁ L., ŽITŇANOVÁ I., BALIŠ P., BERNÁTOVÁ I., DVOŘÁKOVÁ M.:	
VPLYV AKÚTNEHO STRESU A NANOČASTÍC USPIONS NA AKTIVITU KATALÁZY	
NORMOTENZNÝCH A SPONTÁNNÉ HYPERTENZNÝCH POTKANOV	53
OHLASOVÁ, J., OHLASOVÁ, D., KMEŤ, V., TIMKOVÁ, S., TOMEČKOVÁ, V.: IDENTIFIKÁCIA	
RÔZNYCH DRUHOV <i>LACTOBACILLUS SPECIES</i> POMOCOU MALDI-TOF ANALÝZY	
V ROZVINUTOM ZUBNOM KAZE	58
ŽITŇANOVÁ, I., HLUCHÁŇOVÁ, A., JANUBOVÁ, M., KOŇARIKOVÁ, K., KLOBUČNÍKOVÁ, K.,	
ŠIARNIK, P., KOLLÁR, B.: HLADINY LIPOPEROXIDOV V SLINÁCH A V PLAZME	
PRI SYNDRÓME OBŠTRUKCNÉHO SPÁNKOVÉHO APNOE.....	63
KUČERA, M.: VYBRANÉ HEMATOLOGICKÉ PARAMETRE	
POČAS HYPOLIPIDEMICKEJ LIEČBY.....	68
RÁCZ, O., PELLA, D., BILÁ, E.: SÚLAD A NESÚLAD MEDZI ZÁKLADNÝMI UKAZOVATEĽMI	
LIPIDOVÉHO METABOLIZMU STANOVENÝMI RUTINNÝMI LABORATÓRNÝMI METÓDAMI	
A METÓDOU PROTÓNOVEJ NUKLEÁRNEJ MAGNETICKEJ REZONANČNEJ SPEKTROSKOPIE	
V NÁHODNE VYBRANEJ POPULAČNEJ VZORKЕ	79
ORAVEC, S., POTOČÁROVÁ, M., KOVÁČOVÁ E., KUPČOVÁ V., BULAS J.: VPLYV HYPOLIPEMICKEJ	
LIEČBY NA LIPOPROTEINOVÝ PROFIL PACIENTOV S ARTERIÁLNOU HYPERTENZIU	86
DVOŘÁKOVÁ, M., SCSUKOVÁ, S., ROLLEROVÁ, E., ŽITŇANOVÁ, I., LAUBERTOVÁ, L.:	
NANOČASTICE OXIDU TITANIČITÉHO MODULUJÚ LIPIDY U MLADÝCH POTKANOV	93

BLAŽÍČEK, P., LANGOŠ, J.: FEOCHROMOCYTÓM, FEOCHROMOBLASTÓM	
PARAGANGLIÓM, NEUROBLASTÓM.....	97
KLEPCOVÁ, Z., PETEROVÁ, L., TOPORCEROVÁ, S., RABAJDOVÁ, M.: DIAGNOSTICKÝ POTENCIÁL	
NEKÓDUJÚCICH RNA V KULTIVAČNOM MÉDIU EMBRYÍ	115
KALINOVÁ, K., REMEŠOVÁ D., ŠPAKOVÁ I., TOPORCEROVÁ, S., RABAJDOVÁ, M.: DETEKCIÁ EXPRESIE	
miRNA V IVF PROCESE – MOŽNOSŤ VYUŽITIA V DIAGNOSTIKE NEPLODNOSTI	123

VITAMÍN D V ÚLOHE REPARÁCIE DNA SENESCENTNÝCH BUNIEK POŠKODENÝCH PEROXIDOM VODÍKA

Koňariková, K.¹, Janubová, M.¹, Muchová, J.¹, Ďuračková, Z.¹, Žitňanová, I.¹

¹Ústav Lekárskej chémie, biochémie a klinickej biochémie, LF UK, Bratislava

katarina.konarikova@fmed.uniba.sk

SÚHRN

V rámci našich experimentov sme sa zamerali na sledovanie protektívnych účinkov vitamínu D na senescentné (starnúce) bunky MRC-5 v pasáži 21 (p21) a nenescentné (mladé) bunky v pasáži 8 (p8) pred a po poškodení peroxidom vodíka.

MTT testom sme zistili, že vitamín D zvýšil prežívanie buniek p8 nad 100 % v koncentrácií 20 µmol/L a 25 µmol/L. V prípade buniek p21 vitamín D zvýšil prežívanie buniek nad 100 % v koncentrácií 10 µmol/L a 25 µmol/L. Tieto zvýšenia však neboli signifikantné.

Následne sme sledovali vplyv vitamínu D na poškodenie DNA buniek indukované peroxidom vodíka a zistili sme, že vitamín D vykazuje nielen protektívny, ale aj reparačný účinok. Tento účinok bol signifikantný v koncentráciách 1, 10, 20, 25 a 50 µmol/L.

Kľúčové slová: starnutie; vitamín D; ľudské fibroblasty; protektívny účinok; DNA

ABSTRACT

In our experiments we focused on monitoring the protective effects of vitamin D on senescent MRC-5 cells

at passage 21 (p21) and non-senescent cells at passage 8 (p8) before and after hydrogen peroxide damage.

By MTT test we found that vitamin D increased the survival of p8 cells above 100 % at a concentration of 20 µmol/L and 25 µmol/L. In the case of p21 cells, vitamin D increased cell survival above 100 % at a concentration of 10 µmol/L and 25 µmol/L. However, these increases were not significant.

Subsequently, we monitored the effect of vitamin D on hydrogen peroxide-induced DNA damage in cells and found that vitamin D has not only a protective but also a repair effect. This effect was significant at concentrations of 1, 10, 20, 25 and 50 µmol/L.

Key words: aging; vitamin D; human fibroblasts; protective effect; DNA

ÚVOD

V súčasnosti sa mnoho štúdií venuje účinkom vitamínu D na ľudské zdravé, ale aj nádorové bunky v podmienkach *in vitro* (C a l d e r, K e w, 2002). Oxidačný stres a nedostatok vitamínu D vedú k mnohým zápalovým reakciám, ktoré majú na bunky a následne na celý ľudský organizmus, fatálne následky (P f e f f e r a kol., 2008).

Úloha vitamínu D v prevencii a liečbe chorôb spojených so starnutím nie je ešte dobre preštudovaná, a preto s objavom receptorov vitamínu D v nervovom, kardiovaskulárnom a endokrinnom systéme sa jeho úloha i vplyv na tieto systémy stala dôležitou oblasťou výskumu. Starší ľudia sú vystavení riziku nižšej hladiny vitamínu D v dôsledku jeho zníženej syntézy v koži, ako aj nižšieho príjmu stravou. V súčasnosti prebiehajú viaceré klinické štúdie, ktoré zistujú prínos doplnku vitamínu D pri prevencii a liečbe rôznych ochorení (Meehan, Perrickof et al., 2014).

Nedostatok vitamínu D je zdravotný problém, ktorý významne ovplyvňuje zdravie starších. Hoci nové štúdie preukázali sľubné výsledky týkajúce sa úlohy vitamínu D v súvislosti s rôznymi ochoreniami kostí a kardiovaskulárneho systému, rakoviny a imunitného systému, tieto zistenia sú nekonzistentné a v súčasnosti nie je možné vyvodiť nijaké jednoznačné závery (Newbold et al., 2014).

Adekvátna hladina vitamínu D môže byť tiež prospiešná pri udržiavaní integrity DNA. Túto úlohu vitamínu D možno rozdeliť na primárnu funkciu, ktorá zabraňuje poškodeniu DNA, a na sekundárnu funkciu, ktorá reguluje rýchlosť rastu buniek. Suplementácia vitamínu D redukuje 8-hydroxy-2'-deoxyguanozín, marker oxidačného poškodenia (Fraga et al., 1990) znižuje poškodenie oxidačným stresom a chromozomálnych aberácií, preventívne pôsobí na skrátenia telomér a inhibuje aktivitu telomeráz. Sekundárna funkcia vitamínu D pri prevencii poškodenia DNA zahŕňa reguláciu aktivity poly-ADP-ribóza polymerázy v odpovedi na poškodenie DNA, ktorá sa podielá na detekcii lézí DNA. Vitamín D je tiež schopný regulovať bunkový cyklus, čím bráni replikácii poškodenej DNA a reguluje apoptózu (Nair-Shalikere et al., 2012).

Cieľom našej štúdie bolo vyšetriť protektívne účinky vitamínu D na senescentné bunky MRC-5 v pasáži 21 (p21) a nenescentné bunky v pasáži 8 (p8) pred a po poškodení peroxidom vodíka.

METÓDA

Bunkové línie

Ľudské plíucne fibroblasty MRC-5 boli kultivované pri 37°C, 5% CO₂ v médiu MEM (Minimum Essential Media), ktoré obsahovalo L-glutamín, neesenciálne aminokyseliny, 10% fetálne sérum a 5% ATB (antibiotiká), staticky

v Petriho miske. Bunky boli získané z American Type Culture Collection (ATCC), Rockville, MD, USA.

MTT test

Kontrolné a vitamínom D ovplyvnené bunky sme nasadili do 96 jamkovej sterilnej platničky a kultivovali pri 37 °C, 5 % CO₂ po dobu 24 h. Po skončení kultivácie sme zliali kultivačné médium prevrátením platničky a do každej jamky napipetovali 0,1 mL média obsahujúceho MTT (5 mg MTT soli rozpustíme v 1 mL PBS (Phosphate Buffered Saline) a uchováme pri 4 °C v tme, prefiltrujeme cez filter a riedime v DMEM (Dulbecco's Modified Eagle Medium) v pomere 1 : 10). Prikrty platničky sme kultivovali v termostate 3,5 hod. pri 37 °C. Po tejto dobe sme médium opäť zliali a pridali extrakčný roztok (100 % DMSO (Dimethylsulfoxid)) v objeme 0,1 mL na jamku. Po 10 min. inkubácií pri laboratórnej teplote sme merali absorbanciu pri 490 nm.

Comet assay

Kométový test slúži na určenie genotoxického účinku testovanej látky, t. j. určenie priamych, resp. oxidačných zlomov na molekule DNA vplyvom danej látky (Collins et al., 1996). Po zdrsnení povrchu podložných sklíčok 1% roztokom NMP (Normal Melting Point) agarózy sme naniesli prvú vrstvu gélu, 100 µL 1% NMP agarózy. Potom sme si pripravili bunkovú suspenziu o koncentráции 1,5–2 × 10⁵ buniek/mL riedením v PBS. 1 mL takto pripravenej suspenzie sme prenesli do ependorfky a scentrifugovali 5 min. pri 134 g. Sediment sme rozsuspendovali v príslušnom objeme 0,75 % LMP (Low Melting Point) agarózy a 85 µL s počtom buniek 2–2,5 × 10⁴ buniek na sklíčko sme naniesli na prvú vrstvu gélu. Potom sme bunky lyzovali 60 min. v kyvetách s lyzujúcim roztokom (2,5 mol/L NaCl, 100 mmol/L Na₂EDTA, 10 mmol/L TRIS) s prídavkom Tritonu X-100 (0,05 %). Po prebehnutí lízy sme sklíčka vybrali a nechali odkvapkať a potom dvakrát premyli Fpg tlmiacim roztokom (40 mmol/L HEPES ((4-(2-hydroxyethyl)-1-piperazineethanesulfonic acid)); 0,1 mol/L KCl; 0,5 mmol/L Na₂EDTA; 0,2 mg/mL BSA (Bovine Serum Albumin solution) pH 7,4). Následne prebehla inkubácia 30 min. s enzymom (Fpg (Formamidopyrimidine DNA Glycosylase), 50 µL), potom odvíjanie DNA. Sklíčka sme uložili do elektroforetickej nádoby, zaliali elektroforetickým roztokom (5 mol/L NaOH, 0,2 mol/L Na₂EDTA, H₂O, pH > 13) a nechali odvíjať 40 min. Po skončení odvíjania DNA

sme uskutočnili elektroforézu, ktorá prebiehala 30 min. pri 300 mA a 25 V. Po ukončení elektroforézy sme sklíčka vybrali z elektroforetickej nádoby, vložili ich do kyviet a zaliali neutralizačným roztokom (0,4 mol/L TRIS, H₂O). Po 10 min. sme neutralizačný roztok vymenili, postup opakovali dvakrát. Po skončení neutralizácie sme sklíčka z kyviet opatrne vybrali a nechali odkvapkať. Nasledovalo farbenie DNA fluorescenčným farbivom DAPI (4',6-diamidino-2-phenylindole) a fluorescenčná mikroskopická analýza pri zväčšení 800×.

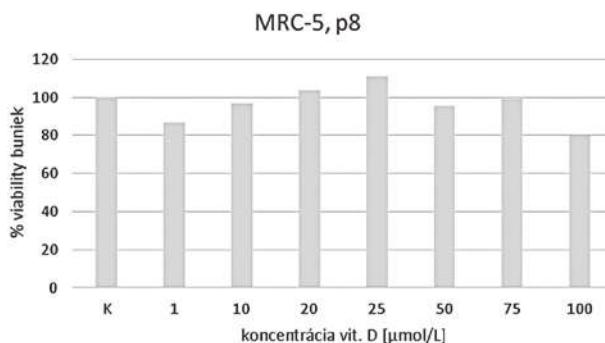
Štatistické vyhodnotenie výsledkov

Namerané údaje sme vyjadrili ako priemer \pm SD (štandardná odchýlka). Na porovnanie štatistických rozdielov získaných hodnôt v experimentálnych vzorkách sme použili nepárový študentov t-test, kde $p^* < 0,05$.

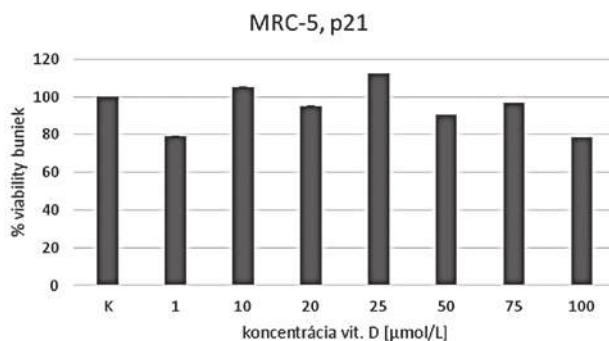
VÝSLEDKY

Sledovali sme účinok vitamínu D na rast fibroblastov MRC-5 v pasáži 21 (senescentné bunky p21) a v pasáži 8 (nesenescentné bunky p8) po ich ovplyvnení rôznymi koncentráciami vitamínu D (1; 10; 20; 25; 50; 75; 100 μ mol/L) pred a po poškodení 30 % peroxidom vodíka.

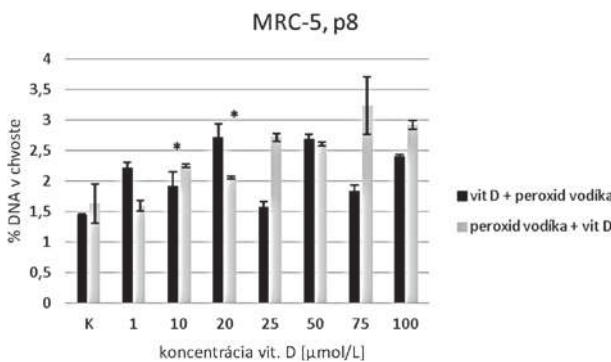
V prvom kroku sme vyhodnocovali percento viability buniek pomocou MTT testu. Bunky boli kultivované 24 h pri 37 °C a 5 % CO₂. Následne sme ich ovplyvnili vybranými koncentráciami vitamínu D a nechali 24 h kultivovať. Po tomto čase sme vymenili médium a bunky nechali rásť do 72 h inkubácie. Po zmeraní absorbancie sme vyhodnotili percento viability buniek, pričom nás zaujímal nárast nad hodnotu kontroly (bez ovplyvnenia vitamínom D), ktorú sme považovali za 100 %. Kontrolným bunkám sme po 48 h kultivácie vymenili médium tak ako v prípade kultivácie s vitamínom D, aby sme zachovali rovnaké podmienky.

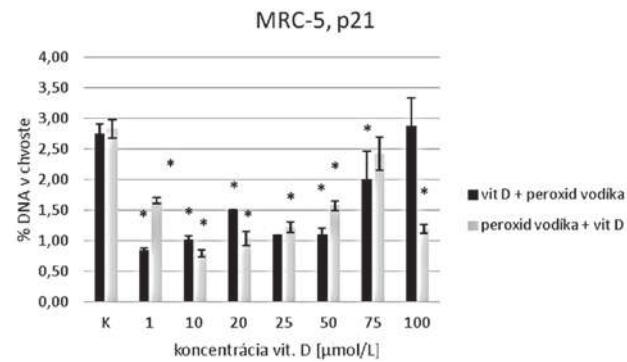
Obr. 1. Percento viability buniek MRC-5 v pasáži 8 po ovplyvnení vitamínom D počas 24 h kultivácie

Obr. 2. Percento viability buniek MRC-5 v pasáži 21 po ovplyvnení vitamínom D počas 24 h kultivácie

Obr. 3. Poškodenie DNA buniek MRC-5 v pasáži 8 ovplyvnených rôznymi koncentráciami vitamínu D pred a po poškodení peroxidom vodíka; * $p < 0,05$

Obr. 4. Poškodenie DNA buniek MRC-5 v pasáži 21 ovplyvnených rôznymi koncentráciami vitamínu D pred a po poškodení peroxidom vodíka; * $p < 0,05$

Zistili sme, že vitamín D zvýšil prežívanie nesenescentných buniek p8 nad 100 % v koncentrácií 20 µmol/L 1,03-krát a v koncentrácií 25 µmol/L 1,11-krát (Obr. 1). V prípade buniek p21 (Obr. 2) vitamín D zvýšil prežívanie buniek nad 100 % v koncentrácií 10 µmol/L 1,04-krát a v koncentrácií 25 µmol/L 1,12-krát. Tieto zvýšenia však neboli signifikantné.

V druhom kroku nás zaujímal podiel poškodenia DNA buniek MRC-5 ovplyvnených vitamínom D pred a po poškodení peroxidom vodíka. Bunky boli kultivované 24 h pri 37 °C a 5 % CO₂. Následne sme ich ovplyvnili vybranými koncentráciami vitamínu D a nechali 24 h kultivovať. Po 24 h inkubácie s vitamínom D sme bunky poškodili 30 % peroxidom vodíka 30 min. Metódou comet assay sme detegovali percento DNA v chvoste komety.

V prípade buniek MRC-5 v pasáži 8 vitamín D pridaný pred poškodením peroxidom vykazuje najvýraznejší protektívny účinok v koncentrácií 25 µmol/L (1,58 % DNA v chvoste komety) v porovnaní s vitamínom D pridaným po poškodení peroxidom vodíka (2,72 % DNA v chvoste komety). Podobný efekt sme pozorovali aj pri koncentráciách 10, 75 a 100 µmol/L (Obr. 3).

Rovnako sme postupovali aj pri bunkách MRC-5 v pasáži 21, teda senescentnými bunkami (Obr. 4). Vitamín D vykazoval na bunky signifikantný protektívny aj regeneračný účinok. Najvýraznejší efekt sme pozorovali pri koncentrácií 1, 10, 20, 25 a 50 µmol/L pred a po poškodení buniek peroxidom vodíka. Zaujímavý účinok vitamínu D sme pozorovali pri najvyšej použitej koncentrácií 100 µmol/L, kde v prípade ovplyvnenia vitamínom D a následnom poškodení buniek peroxidom vodíka, ale v opačnom prípade, a teda po poškodení buniek peroxidom a následnom pridaní vitamínu D sme zaznamenali signifikantný pokles poškodenia DNA.

DISKUSIA

V našej práci sme sledovali účinok vitamínu D na ľudské zdravé fibroblasty MRC-5 s cieľom zistiť jeho proliferatívne, protektívne resp. reparačné účinky. Na porovnanie sme využili bunky v pasáži 8 (nesenescentné) a v pasáži 21 (senescentné). Výsledky MTT testu (Obr. 1 a 2) naznačujú, že použité koncentrácie vitamínu D signifikantne neovplyvňovali viabilitu buniek ani v pasáži 8, ani senescentných buniek v pasáži 21. Mnohí autori sledovali

účinky vitamínu D v súvislosti s ovplyvnením proliferácie, s dôrazom na signálne dráhy. Songyang a kolektív sledovali schopnosť inhibovať proliferáciu, inváziu a metastázovanie buniek karcinómu plúc A549 a NCI-H1975 a schopnosť indukovať apoptózu. Autori potvrdili účinok vitamínu D signálnou cestou PI3K/AKT/mTOR (Songyang a kol., 2021). Dráha PI3K/AKT/mTOR je intracelulárna signálna dráha zapojená do mnohých biologických procesov, ako je bunková proliferácia a apoptóza, angiogenéza a metabolizmus glukózy aj v zdravých bunkách (Xie a kol., 2019). Cesta je iniciovaná väzbou extracelulárnych rastových faktorov na transmembránové receptorové tyrozínske kinázy (RTK), ako je EGFR (Epidermal Growth Factor Receptor) (Chin, Toker, 2010), na ktoréj sa aktivuje fosfatidylinozitol 3-kináza (PI3K) a následne aktivuje serín/treonínovú proteínsku kinázu B (PKB/AKT). To vedie k seŕinovej a/alebo treonínovej fosforylácii radu následných substrátov, ktorími sú často kináza/fosfatázy alebo iné signálne molekuly sprostredkujúce rôzne bunkové biológie (Nair-Shalliker a kol., 2012). Práve dysregulácia tejto cesty je spojená s vývojom mnohých ľudských chorôb a k zvýšenej aktivácii môže dôjsť prostredníctvom niekolkých mechanizmov, vrátane inaktivácie negatívnej regulačnej fosfatázy a tenzínového homológu (PTEN) a aktivačných mutácií a génevej amplifikácie génu kódujúceho PIK3CA (Pales, Ringel, 2008). Na základe týchto poznatkov a súvislostí signálnych dráh, ktoré je vitamín D schopný ovplyvniť v nádorových bunkách, sme ďalej sledovali schopnosť vitamínu D ochrániť, resp. reparať DNA pred alebo po poškodení buniek p8 a p21 peroxidom vodíka metódou comet assay v zdravých bunkách MRC-5. Látky, ktoré regulujú reparačné dráhy sa zameriavajú na reguláciu cez AKT signálny proteín, keďže AKT je kritická efektorová seŕinová/treonínová kináza v receptorovej tyrozínskej/fosfatázovej a tenzínovej homológnej/fosfo-inozitid 3-kinázovej dráhe a riadi nespočetné množstvo bunkových funkcií (Liua a kol., 2014).

AKT priamo reaguje na poškodenie DNA a jeho opravy. Kométovou metódou sme pozorovali signifikantný pokles poškodenia DNA pri koncentrácií 1, 10, 20, 25 a 50 µmol/L pred a po poškodení buniek peroxidom vodíka. Z literatúry je známy opravný mechanizmus DNA cez PARP, poly(ADP-ribózy) polymerázy, ktoré majú schopnosť katalyzovať prenos ADP-ribózy na cieľové proteíny. PARP hrá dôležitú úlohu v rôznych bunkových procesoch vrátane modulácie štruktúry chromatínu, transkripcie, replikácie, rekombi-

nácie a opravy DNA (Morales a kol., 2014), preto sa naše ďalšie experimenty zamerajú na sledovanie hladiny PARP metódou western blot v bunkách p21 ovplyvnených koncentráciami so signifikantným účinkom, pred a po poškodení peroxidom vodíka.

ZÁVER

Záverom môžeme konštatovať, že vitamín D neovplynil prežívanie buniek v pasáži 8 a 21 v nami použitých koncentráciách. Avšak vykazuje na senescentné bunky (p21) nielen protektívne, ale aj reparačné účinky, ktoré dokážu tieto bunky ochrániť pred poškodením peroxidom vodíka. Získané údaje sú dobrým základom pre ďalší výskum v oblasti molekulárnej biológie.

POĎAKOVANIE

Táto práca bola finančne podporená grantom EU z programu CBC, Interreg V-A-NutriAging V-0014 a grantom VEGA 1/0314/19.

LITERATÚRA

1. Calder, P. C. and Kew, S. (2002): The immune system: a target for functional foods? *British Journal of Nutrition*. doi: 10.1079/bjn2002682.
2. Chin, Y. R. and Toker, A. (2010): The Actin-Bundling Protein Palladin Is an Akt1-Specific Substrate that Regulates Breast Cancer Cell Migration. *Molecular Cell*. doi: 10.1016/j.molcel.2010.02.031.
3. Collins, A. R. et al. (1996): Oxidative damage to DNA: Do we have a reliable biomarker? *Environmental Health Perspectives*. doi: 10.1289/ehp.96104s3465.
4. Fraga, C. G. et al. (1990): Oxidative damage to DNA during aging: 8-Hydroxy-2'-deoxyguanosine in rat organ DNA and urine. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America*. doi: 10.1073/pnas.87.12.4533.
5. Liu, Q. et al. (2014): Role of AKT signaling in DNA repair and clinical response to cancer therapy. *Neuro-Oncology*. doi: 10.1093/neuonc/nou058.
6. Meehan, M. and Penckofer, S. (2014): The Role of Vitamin D in the Aging Adult. *Journal of Aging and Gerontology*. doi: 10.12974/2309-6128.2014.02.02.1.
7. Morales, J. C. et al. (2014): Review of poly (ADP-ribose) polymerase (PARP) mechanisms of action and rationale for targeting in cancer and other diseases. *Critical Reviews in Eukaryotic Gene Expression*. doi: 10.1615/CritRevEukaryotGeneExpr.2013006875.
8. Nair-Shalliker, V., Armstrong, B. K., Fenech, M. (2012): Does vitamin D protect against DNA damage? *Mutation Research—Fundamental and Molecular Mechanisms of Mutagenesis*. doi: 10.1016/j.mrfmmm.2012.02.005.
9. Newberry, S. J. et al. (2014): Vitamin D and Calcium: A Systematic Review of Health Outcomes (Update). *Evidence report/technology assessment*. doi: 10.23970/AHQEPERTA217.
10. Paes, J. E. and Ringel, M. D. (2008): Dysregulation of the Phosphatidylinositol 3-Kinase Pathway in Thyroid Neoplasia. *Endocrinology and Metabolism Clinics of North America*. doi: 10.1016/j.ecl.2008.01.001.
11. Pfeffer, P. E. et al. (2018): Effects of Vitamin D on inflammatory and oxidative stress responses of human bronchial epithelial cells exposed to particulate matter. *PLoS ONE*. doi: 10.1371/journal.pone.0200040.
12. Songyang, Y. et al. (2021): Effect of vitamin D on malignant behavior of non-small cell lung cancer cells. *Gene*. doi: 10.1016/j.gene.2020.145309.
13. Xie, Y. et al. (2019): PI3K/Akt signaling transduction pathway, erythropoiesis and glycolysis in hypoxia (Review). *Molecular Medicine Reports*. doi: 10.3892/mmr.2018.9713.